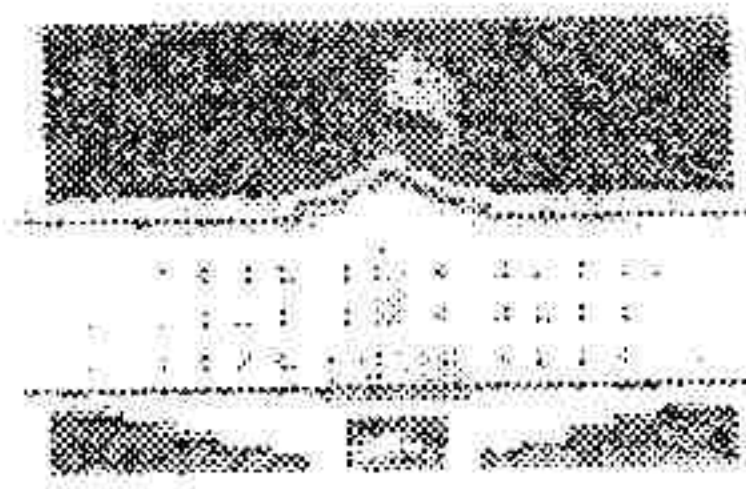

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΙΑΣ

Κ.Ο. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΠΑΒ 2859
.....

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Θέμα: «Από τον Χριστοφοράκο στον Κάντα»

Σχετικά με το δημοσίευμα σε ιστοσελίδα «CAPITAL.GR» (02 Ιανουαρίου 2014) αναφορικά με τις ελληνικές κυβερνήσεις που δεν θέλουν να διαταράξουν τις σχέσεις τους με την ισχυρή Γερμανία. Έχουν ξεχάσει να ζητήσουν πίσω από το κ. Χριστοφοράκο και την ίδια ώρα δεν ζητούν σε επίπεδο Ε.Ε. εξηγήσεις γι' αυτή την απαράδεκτη συμπεριφορά κράτους μέλους της Ε.Ε. έναντι άλλου μέλους.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Capital.gr

Από τον Χριστοφοράκο στον Κάντα

Πέμπτη, 2 Ιανουαρίου 2014 - 00:01

Κάθε φορά που "σκάει" ένα σκάνδαλο διαφθοράς στην Ελλάδα με την συμμετοχή και γερμανικών εταιρειών, οι φίλοι μας οι Γερμανοί "πέφτουν από τα σύννεφα". Είναι απίστευτο το πως οι Γερμανοί προσπαθούν να βγουν κι από πάνω! Δεν φτάνει το γεγονός ότι έχουν πρωταγωνιστήσει σε μερικά από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα των τελευταίων δεκαετιών, αλλά επιχειρούν την ίδια ώρα να δώσουν ήθος στους υπόλοιπους λαούς της Ευρώπης.

Αν οι Αμερικανοί δεν είχαν κινήσει τις διαδικασίες για την Siemens, για τους δικούς τους πάντοτε λόγους, ο Μιχάλης Χριστοφοράκος θα ζούσε κόμη στην Αθήνα και θα φιλοξενούσε στα πάρτι του την αφρόκρεμα του πολιτικού και επιχειρηματικού κόσμου.

Το σκάνδαλο βγήκε στην επιφάνεια και ο κ. Χριστοφοράκος έφυγε για την Γερμανία σαν να μην συνέβαινε το παραμικρό και παρά το γεγονός ότι είχε ήδη εγκληθεί από την ελληνική Δικαιοσύνη. Το γιατί ο κ. Χριστοφοράκος δεν θεωρήθηκε ύποπτος φυγή είναι ένα θέμα. Γιατί, επίσης, οι ελληνικές κυβερνήσεις δεν ζήτησαν εξηγήσεις από την Γερμανία για την στάση της είναι κι αυτό ένα άλλο θέμα συζήτησης. Εκείνο πάντως που είναι ξεκάθαρο είναι το γεγονός ότι το γερμανικό κράτος έθεσε υπό την προστασία του τον εγκληματία Χριστοφοράκο, όταν ξεσκεπάστηκε ο ρόλος του στην προάσπιση των γερμανικών συμφερόντων στην Ελλάδα.

Δικαιούμεστε, λοιπόν, να πιστέψουμε ότι η Γερμανία ήξερε τι ακριβώς συνέβαινε με τον κ. Χριστοφοράκο στην Αθήνα. Διαφορετικά δεν μπορεί να εξηγηθεί ο τρόπος αντιδράσής της και κυρίως η ταχύτητα με την οποία αντιμετώπισαν το πρόβλημα.

Να υποθέσουμε ότι κάτι αβλόγο συμβαίνει και με τις άλλες περιπτώσεις που γερμανικές εταιρείες φέρονται να έχουν δωροδοκήσει Έλληνες αξιωματούχους για να πουλήσουν τα προϊόντα τους; Μα τότε δεν θα μιλάμε για μεμονωμένες περιπτώσεις, αλλά για ένα οργανωμένο σχέδιο άλωσης της χώρας μας.

Να είναι άραγε τυχαίο το γεγονός ότι ο γερμανικός Τύπος άρχισε και πάλι τα δημοσιεύματα για την έξοδο της χώρας μας από την ζώνη του ευρώ αιτίας των αποκλύψεων για τις εταιρείες πώλησης αμυντικών συστημάτων; Θα ήμασταν, πάντως, πιο ευτυχισμένοι ως Ευρωπαίοι πολίτες αν την ίδια ώρα ο γερμανικός Τύπος ζητούσε εξηγήσεις από την κυβέρνηση της χώρας του για το τι ακριβώς έχει συμβεί στην Ελλάδα και πόσο ευθύνονται τα γεγονότα αυτά για την σημερινή άσχημη οικονομική κατάστασή της.

Δεν υποστηρίζουμε ότι για την χρεοκοπία της Ελλάδας φταίνει κάποιος άλλος πέρα από εμάς τους ίδιους. Αλλά πριν πάρουν το μαστίγιο και αρχίσουν να το ανεβοκατεβάζουν με μίσος, πιστεύοντας ότι έτσι αποδίδουν Δικαιοσύνη, ας προσπαθήσουν να δουν τα πράγματα με μία πιο καθαρή ματιά. Αν θέλουν. Διότι απ' ό,τι φαίνεται δεν είναι διατεθειμένοι να ανοίξουν αυτή την ενοχλητική για την κοινωνία τους σελίδα της Ιστορίας.

Οι ελληνικές κυβερνήσεις από την πλευρά τους δεν θέλουν να διαταράξουν τις σχέσεις τους με την ισχυρή Γερμανία. Γι αυτό και φροντίζουν να μη θίγουν τα κακώς κείμενα. Έχουν ξεχάσει να ζητήσουν πίσω τον κ. Χριστοφοράκο και την ίδια ώρα δεν ζητούν σε επίδο Ε.Ε. εξηγήσεις γι' αυτή την απαράδεκτη συμπεριφορά κράτους μέλους της Ε.Ε. έναντι άλλου μέλους.

Δεν είναι το μοναδικό στοιχείο που μας έχουν δώσει οι Γερμανοί για να πειστούμε, τελικά, τι είδους Ευρώπη έχουν στο μυαλό τους. Είναι μία γερμανική, μυωπική Ευρώπη. Να μας συγχωρούν αλλά όσοι πραγματικά ονειρεύονται μία ενωμένη και δημοκρατική Ευρώπη έχουν κάτι τελείως διαφορετικό στο μυαλό τους. Γι αυτό και η σημερινή Ευρώπη, δεν μπορεί να έχει μεγάλη διαδρομή.

Θανάσης Μαυρίδης

thanasis.mavridis@capital.gr

<http://www.capital.gr/news.asp?id=1933065>